

**Protokół Nr XXVII/08
z uroczystej sesji Rady Miejskiej w Koronowie
z okazji 640-lecia nadania praw miejskich miastu Koronowo
odbytej w dniu 18 grudnia 2008 r.
w sali sesyjnej Urzędu Miejskiego w Koronowie.**

Porządek XXVII uroczystej sesji Rady Miejskiej w Koronowie z okazji 640-lecia nadania praw miejskich miastu Koronowo.

1. Otwarcie sesji i powitanie gości.
2. Wystąpienie historyczne z prezentacją multimedialną historii Koronowa.
3. Inscenizacja przybycia cystersów oraz nadania praw miejskich.
4. Wręczenie odznaczeń - Medali: „ZA ZASŁUGI DLA ZIEMI KORONOWSKIEJ”.
5. Wystąpienia zaproszonych gości.
6. Inscenizacja legendy koronowskiej.
7. Zamknięcie sesji.

Ad. 1. Otwarcie sesji i powitanie gości.

Przewodniczący Rady Miejskiej Grzegorz Myk – Szanowne Panie, Szanowni Panowie otwieram uroczystą sesję Rady Miejskiej w Koronowie z okazji 640-lecia nadania praw miejskich miastu Koronowo. Na dzisiejszą sesję przybyło wielu znakomitych gości. Wszystkim dziękuję za przyjęcie naszego zaproszenia.

Serdecznie witam:

- ◆ Radną Sejmiku Województwa Kujawsko – Pomorskiego Panią Reginę Ostrowską

Witam gospodarzy powiatu bydgoskiego:

- ◆ Przewodniczącego Rady Powiatu Bydgoskiego Pana Stanisława Buś
- ◆ Radnych powiatowych
 - Pana Wiesława Gancarka
 - Pana Jana Kłapczyńskiego
 - Panią Marię Kulczyk
- ◆ Starostę Bydgoskiego Pana Kazimierza Krasowskiego
- ◆ Wicestarostę Bydgoskiego Pana Wojciecha Porzycza

Serdecznie witam:

- ◆ Zastępcę Prezydenta Miasta Bydgoszczy Pana Bolesława Grygorewicza

Witam Burmistrzów, Wójtów i Przewodniczących Rad:

- ◆ Dobrcza
- ◆ Osielska
- ◆ Solca Kujawskiego

Witam najzacniejszych mieszkańców Koronowa, a wśród nich radnych minionych i obecnej kadencji, przedstawicieli instytucji, stowarzyszeń i jednostek gospodarczych naszego miasta i gminy.

Serdecznie witam wszystkich zgromadzonych na tej sali.

Ad. 2. Wystąpienie historyczne z prezentacją multimedialną historii Koronowa.

Przewodniczący Rady Grzegorz Myk - Szanowni Państwo ! Dostojni goście ! A teraz przedstawię Państwu rys historyczny wraz z prezentacją multimedialną historii Koronowa.

Rok 2008 jest dla mieszkańców naszej gminy szczególny. Obchodzimy, bowiem kilka ważnych dla nas rocznic. 910 lat temu powstał Zakon Cystersów, przed 720 laty przybyli oni do dzisiejszego Koronowa, 640 lat temu nasza miejscowość dzięki ich staraniom uzyskała prawa miejskie.

Historia naszej miejscowości sięga jednak znacznie głębiej w otchłań wieków. Już w odległych czasach bliskość rzeki Brdy oraz duże obszary leśne zadecydowały o osiedlaniu się na tym terenie ludzi. Jak podaje monografia Koronowa z 1968 roku, najstarsze ślady bytności ludzi w tej okolicy pochodzą sprzed ok. 10.000 lat. Nie było to jeszcze osadnictwo stałe, lecz obozowiska przejściowe założone w środkowej epoce kamienia - mezolicie, przez ludność kultury tardenuaskiej. Już z następnej epoki – neolitu, kiedy to ludność przechodzi z koczowniczego na osiadły tryb życia, pochodzą ślady osady założonej przez ludność kultury ceramiki sznurowej. Pojedyncze znaleziska archeologiczne - przedmioty kultury materialnej odnajdywane przypadkowo potwierdzają zamieszkanie ludności w każdej epoce - dowodzą ciągłości osadnictwa na tym terenie. W okresie wczesnośredniowiecznym na obszarze obecnego miasta wzniesione zostały przypuszczalnie dwa ośrodki grodowe: na tzw. Wzgórzu Łokietka, nieopodal przeprawy przez Brdę a dzisiejszego mostu oraz w parku "Grabina". W trakcie przeprowadzonych w 1995 roku badań archeologicznych nie potwierdzono istnienia drugiego grodziska. Badanie pierwszego na -Wzgórzu Łokietka przyniosło natomiast sensację. Datowanie pierwotnego zasiedlenia tego miejsca przesunięto już na VII-VIII wiek. Nie przyniosły niestety oczekiwanych rezultatów badania archeologiczne przeprowadzone w b.r., mające potwierdzić miejsce istnienia osady przedlokacyjnej nazywanej wówczas Smeysche. Mimo wielu materiałów źródłowych wskazujących miejsce istnienia tej osady na tzw. Placu Krzyżowym, badania tam przeprowadzone nie potwierdziły tego.

To właśnie tutaj, w to miejsce przybyli cystersi dając początek naszemu miastu.

Pierwotną siedzibą cystersów było jednak Byszewo. Początek opactwu w Byszewie dał dokument z 25 lipca 1250 r. księcia kujawskiego Kazimierza, zatwierdzający darowiznę Mikołaja Zbrozka z Byszewa – skarbnika kujawskiego, który przekazał na rzecz mającego powstać opactwa 8 swoich wsi i 4 przysiółki. Do tego ksiądz dołożył 2 swoje wsie i było to pierwotne uposażenie klasztoru, z którego dochody miały przyczynić się do powstania nowego opactwa i jego rozwoju. Pierwsi zakonnicy przybyli do Byszewa prawdopodobnie dopiero w 1256 roku, chociaż data widniejąca na obrazie w kościele byszewskim, przedstawiającym przybycie pierwszych cystersów do nowej siedziby to rok 1253. Niedługo cystersi cieszyli się swoim nowym opactwem. Mimo, że w tym czasie Krzyżacy mieli swoje terytorium jeszcze aż za Wisłą, to już urządzali wyprawy w te strony. Kościół i klasztor spalili a zakonnicy musieli szukać nowego, dogodnego miejsca, gdzie mogliby założyć nowe opactwo. Takie dogodne miejsce znaleźli w dzisiejszym Koronowie.

Koronowo stanowiło pierwotnie - jako osada smolarska nazywana Smeysche własność biskupstwa kujawskiego. W 1288 roku nabyli ją Cystersi w drodze zamiany z biskupem włocławskim Wisławem. Istniały tutaj bardzo korzystne warunki do rozwoju gospodarczego - znakomity szlak komunikacyjny i transportowy, jakim była Brda i przeprawa przez nią oraz krzyżujące się szlaki handlowe z Kujaw i Wielkopolski do Gdańska i z Ziemi Chełmińskiej na Pomorze Zachodnie. Już w następnym 1289 roku rozpoczęli budowę kościoła i klasztoru. Budowa odbywała się w trzech fazach – dwie w średniowieczu, trzecia w okresie baroku. Wtedy też przebudowano gotyckie wnętrza kościoła na styl barokowy i wprowadzono nowe, pod względem artystycznym na wysokim poziomie wyposażenie.

16

Będąc już w dzisiejszym Koronowie, cystersi nadal myśleli o założeniu w swoich dobrach miasta.

Lokowanie miasta przez cystersów nie było jednak wcale łatwe i zanim je zrealizowano, od pierwszej próby upłynęły 82 lata. Trzy próby założenia miasta były nieudane. Pierwsza próba lokacji odbyła się, kiedy cystersi mieli swoją siedzibę jeszcze w Byszewie. Był to rok 1286. Wtedy książę inowrocławski Ziemomysł nadał byszewskim cystersom przywilej utworzenia miasta. Miało ono powstać na terenie ówczesnej siedziby opactwa - w Byszewie. Miasto miało być lokowane na prawie średzkim /z Środy Śląskiej/. Książę w przywileju pozwolił w nowym mieście budować m.in. karczmy oraz inne budynki i urządzenia potrzebne do funkcjonowania miasta. Zezwolił również na odbywanie targów. Z nieznanymi dzisiaj powodów lokacja miasta na terenie Byszewa nie została zrealizowana. Kolejna próba założenia miasta miała miejsce w 1292 roku. Książę Pomorza Gdańskiego Mściwój II nadał klasztorowi byszewskiemu miejscowość o nazwie Zła Wieś. W zakres tego nadania wchodziła lokacja tej osady na prawie magdeburskim. Przyszłe miasto miało mieć prawo odbywania targu oraz zezwolenie na żeglugę wiślaną. Również z nieznanymi powodami i ta lokacja nie została zrealizowana. Cystersi jednak nie ustawali w swych usiłowaniach budowy miasta. Kolejną próbą, również nieudaną, był przywilej lokacyjny króla Kazimierza Wielkiego wystawiony w Żninie 3 lutego 1359 roku. Tutaj ciekawostka. Miasto, które miało powstać, w dokumencie lokacyjnym otrzymało już swoją nazwę, mianowicie Koronowo. Stąd jest to pierwsza wzmianka w dokumencie historycznym z nazwą Koronowo, jednak nie dotycząca naszego miasta. Nowe miasto o nazwie Koronowo miało powstać niedaleko na północ od dzisiejszego Koronowa - na terenie osady zwanej Łachowo, u ujścia rzeczki Sępolenki do Brdy, a dzisiaj ta rzeczka wpływa do Zalewu Koronowskiego. Wszystkie te lokacje nie doszły do skutku najprawdopodobniej ze względów ekonomicznych - brakowało odpowiednich warunków do powstania miasta i jego rozwoju. Cystersi jednak ciągle czynili starania, aby pobudować miasto. Wreszcie kolejną, czwartą już próbą udało się. Dokument, który ostatecznie został zrealizowany i uznaje się go za akt lokacyjny dzisiejszego Koronowa wydał król Kazimierz Wielki w Kruszwicy dnia 18 grudnia 1368 roku. Przy tym ważnym dla nas wydarzeniu obecnych było wielu dostojników kujawskich jak m.in.: wojewoda Kujaw brzeskich Wojciech, wojewoda gniewkowski Mościcz, kasztelan kruszwicki Dobiesław, podskarbi brzesko-kujawski Jan czy starosta gniewkowski Sędziwój z Szubina. Początek aktu lokacyjnego w tłumaczeniu z bliżej nieznanego dokumentu w języku niemieckim brzmi następująco: „**Ja, Kazimierz z Bożej łaski król Polski, jak również Pan i Dziedzic kraju Krakowskiego, Sandomierza, Sieradza, Łęczycy, Kujaw, Pomorza i Rusi wstępujemy w ślady naszych pobożnych poprzedników, starając się o rozszerzenie służby Bożej najpospieszniej. Na prośby serdecznej łaskawości opata Jana i całego konwentu klasztoru cysterskiego w Byszewie zezwalamy, na założenie jednego miasteczka nad rzeką Brdą, naprzeciw klasztoru, dawne Smeysche nazwane, w Ziemi Kujawskiej, na prawie magdeburskim...**” Powstałe na mocy powyższego przywileju miasto miało nazywać się Byszewo, tak jak pierwotna siedziba cystersów. Dla odróżnienia jednak obu miejscowości nowe miasto zaczęto nazywać Nowe Byszewo. Nazwa Koronowo weszła w życie znacznie później, bo dopiero w pierwszej połowie XV w. Pochodzi ona od nazwy klasztoru koronowskiego, który mnisi nazwali Corona Marie ze względu na szczególnie pieczołowicie wyznawany kult Najświętszej Marii Panny. Mieszczanie i wójt nowo lokowanego miasta byli zwolnieni na mocy powyższego przywileju od sądownictwa urzędników królewskich, za co mieszczanie byli jednak zobowiązani do posłuszeństwa wobec wójta, który z kolei podlegał urzędującemu opatowi i przez niego był mianowany.

Lokacja miasta odbyła się na prawie niemieckim, dla którego, jeżeli chodzi o urbanistykę, charakterystyczna była regularność zabudowy, wynikająca z zastosowania planu szachownicowego. Centralną część miasta stanowi prostokątny plac rynkowy o wymiarach

90x70 m, z którego narożników wybiegają pod kątem prostym po dwie prostopadłe do siebie ulice. Rozdzielają one osiem prostokątnych bloków mieszkalnych stanowiących podstawę średniowiecznej zabudowy. Ten układ zabudowy zachował się do dzisiaj. Koronowo nigdy nie posiadało umocnień obronnych w postaci murów miejskich czy baszt. Dokumentem będącym dopełnieniem aktu lokacyjnego, w którym bardziej szczegółowo uregulowano wszystkie sprawy związane z urządzeniem nowego miasta był przywilej wydany przez opata Jana 11 listopada 1370 roku. Z przywileju tego dowiadujemy się m.in., że miasto posiadało już wtedy ukonstytuowane władze miejskie. Jest w nim mowa o wójtach, rajcach i ławnikach. Najprawdopodobniej z momentem lokacji i powołania władz, miasto sprawiło sobie pieczęć. Pierwsza informacja o pieczęci miejskiej pochodzi z 1399. Przedstawiała prawdopodobnie berło i koronę. Te same elementy tworzą obecny herb Koronowa. Jest to korona i berło o barwie złotej- żółtej na niebieskiej tarczy herbowej. Do rozwoju miasta przyczynił się również książę Każko szczeciński, o którym pisze Jan Długosz, że pochowany został w koronowskim klasztorze, a który potwierdzając przywilej Króla Kazimierza, a prywatnie dziadka, pozwolił na budowę mostu przez Brdę łączącego klasztor z miastem.

Ważnym wydarzeniem w dziejach Koronowa, ale i całej ówczesnej Polski była bitwa z Krzyżakami w dniu 10 października 1410 r. Znajdujące się w niewielkim oddaleniu od ówczesnej granicy polsko-krzyżackiej Koronowo było wielokrotnie narażone na najazdy wojsk Zakonu. W czasie Wielkiej Wojny (1409-1411), 10 października 1410 roku rozpoczęła się w Koronowie a ostatecznie rozstrzygnięta się w rejonie wsi Wilcze (11 km na północny zachód od Koronowa) zwycięska dla Polaków bitwa z Krzyżakami, zwana odtąd bitwą pod Koronowem. W jej wyniku udaremnione zostały zakusy Krzyżaków na opanowanie Kujaw i Wielkopolski, w celu wymuszenia na stronie polskiej szybkiego i przychylnego dla nich pokoju kończącego wojnę. Bitwa wpłynęła w sposób zasadniczy na ustalenia pokoju w Toruniu w 1411 roku. Jak oceniają historycy była to ostatnia prawdziwie rycerska bitwa średniowiecza, jednocześnie ostatnia w czasie Wielkiej Wojny, do której Krzyżacy stanęli do walki z wojskami polskimi w otwartym polu. Poprzestali na zbrojnych wypadach i łupieniu z nienacka. Tak też się stało w początkach grudnia 1410 roku, kiedy to oddziały komtura tucholskiego dokonując wypadu na północne Kujawy, w odwecie za poniesioną klęskę wpadły również do Koronowa, rabując i paląc miasto, a wielu mieszkańców mordując. Wówczas też zaginał przywilej lokacyjny.

Aż do pierwszego rozbioru Polski w 1772 r. Koronowo wchodziło w skład powiatu bydgoskiego i województwa inowrocławskiego. Od XIV do XVIII w. było ośrodkiem zarządu rozległych dóbr ziemskich miejscowego klasztoru cystersów, jednego z najbogatszych opactw cystersów w Polsce. Stanowiło też, zwłaszcza w końcu XV i w XVI w., dość znaczny ośrodek rzemieślniczo-handlowy, utrzymujący nawet kontakty handlowe z Gdańskiem, z którym handlowano przede wszystkim zbożem i drewnem. Rangę miasta podniosły przywileje królewskie Kazimierza Jagiellończyka z lat 1476 i 1484 na odbywanie dwu jarmarków w roku. Przywileje na rzecz miasta wydawali także opaci. m.in. opat Wawrzyniec Żaliński, który również ufundował dzisiaj już nieistniejący kościół i szpital Świętego Ducha. Ludność zajmowała się rzemiosłem, garncarstwem, produkcją piwa, rolnictwem i hodowlą. Upadek gospodarczy miasta nastąpił w II poł. XVII w. i I poł. XVIII w. w następstwie wojen szwedzkich i wojny północnej oraz klęsk żywiołowych, przede wszystkim pożarów oraz tzw. morowego powietrza. Niewątpliwie próbę podniesienia Koronowa z upadku stanowiło nadanie przez króla Augusta III Sasa 31 sierpnia 1750 r. prawa odbywania dwóch kolejnych jarmarków rocznie. Mimo usilnych starań do końca wieku nie udało się w istotny sposób wydzwignąć miasta z upadku. Poważnie zrujnowane były zarówno domy prywatne jak i obiekty użyteczności publicznej m.in. ratusz oraz ulice i mosty przez Brdę.

W 1772 r. miasto weszło w skład zaboru pruskiego. Liczyło wówczas ok. 700 mieszkańców i 130 domów, z których jedynie 10 było pokrytych dachówką. W następnych

latach miał miejsce powolny wzrost liczby ludności. Miasto stanowiło lokalny ośrodek handlowo-rzemieślniczy, w części również rolniczy. W 1909 r. uzyskało połączenie kolejowe z Tucholą, natomiast komunikację z Bydgoszczą ułatwiała od 1895 r. linia kolejki wąskotorowej, po której dzisiaj pozostał jedynie najwyższy w Europie most. W 1900 r. uruchomiona została w Koronowie elektrownia, w 1907 r. rzeźnia. Jeszcze w 1898 r. zbudowano dwupiętrowy budynek szpitala. W 1862 r. na obszarze miasta działały 3 szkoły publiczne stopnia podstawowego: ewangelicka, katolicka i żydowska. W 1882 r. powołane zostało Towarzystwo Przemysłowe, skupiające kupiectwo polskie, przemysłowców i rzemieślników. Od 1892 r. pieśń polską podtrzymującą ducha narodowego, pielęgnowały dwa koła śpiewacze. W 1895 r. zorganizowane zostało gniazdo Towarzystwa Gimnastycznego "Sokół", które dało początek zorganizowanemu sportowi w Koronowie. W 1908 r. powstało Towarzystwo Czytelni Ludowych, propagujące polską książkę wśród szerokich warstw polskiego społeczeństwa. W odpowiedzi na wypadki we Wrześni 15 października 1906 r. wybuchł także strajk szkolny w Koronowie. Strajk zakończył się dopiero 6 czerwca 1907 r. 3 stycznia 1919 r. zorganizowana została z inicjatywy dr. Józefa Szewsa pierwsza kompania Tajnej Organizacji Wojskowej, na której czele stanęli dr. Stanisław Szukalski i płk. inż. Józef Szyman. Powołano także Tajną Radę Ludową, udzielającą pomocy ochotnikom z miasta i okolicy wstępującym w szeregi powstańców wielkopolskich.

W dniu 26 stycznia 1920 roku wojsko polskie armii gen. Hallera pod dowództwem pułkownika Wacława Przeździeckiego wkroczyło uroczyście do miasta, co stanowiło przejście władzy przez administrację polską nad Koronowem po 148 latach zaborów. Mieszkańcy naszego miasteczka bardzo serdecznie witali polskich żołnierzy. Miasto, liczące wówczas ok. 5500 mieszkańców, z czego ok. 78% stanowili Polacy, weszło w skład powiatu bydgoskiego, pozostającego do 1 kwietnia 1938 r. w obrębie województwa poznańskiego. Dopiero od tej daty zostało ono wraz z powiatem bydgoskim włączone do województwa pomorskiego.

W okresie międzywojennym dominującą rolę w gospodarce miasta odgrywało rolnictwo, reprezentowane przez ponad 450 gospodarstw rolnych, rozwijające produkcję żyta i ziemniaków oraz hodowlę bydła i trzody chlewnej. Przemysł był reprezentowany m.in. przez 3 tartaki, 2 młyny, bekoniarnię oraz rzeźnię miejską, a także fabrykę cementu i 3 cegielnie. Łączne zatrudnienie w przemyśle nie przekraczało 350 osób. Obok zreorganizowanego szkolnictwa powszechnego w mieście działała (od 1924 r.) czteroletnia szkoła wydziałowa oraz zawodowa - Publiczna Szkoła Doksztalająca Przemysłowo - Kupiecka. Życie kulturalne organizowało przede wszystkim Towarzystwo Ludowe prowadzące szeroką działalnością odczytową, wspomniane już Towarzystwo Czytelni Ludowych i Towarzystwo Gimnastyczne "Sokół" oraz założone w 1875 r. Towarzystwo Upiększania Miasta Koronowa.

W czasie walk we wrześniu 1939 r. na zachód od miasta, na linii jezior byszewskich, przebiegały pozycje obronne gdzie walczył Batalion Obrony Narodowej „Koronowo”. Lata okupacji zaznaczyły się wzmożoną akcją eksterminacyjną, skierowaną głównie przeciwko inteligencji polskiej, działaczom politycznym i społecznym. 26 października 1939 r. Niemcy aresztowali a następnie zamordowali w lesie w Srebrnicy 12 mieszkańców miasta. Na terenie więzienia w Koronowie znajdował się obóz karny dla Polaków, w którym w okresie od stycznia 1940 r. do połowy listopada 1944 r. zginęło lub zmarło z wycieńczenia przeszło 600 osób. Ogółem w okresie okupacji hitlerowskiej zginęło około 100 obywateli miasta. Okupacja hitlerowska dla mieszkańców Koronowa zakończyła się 26 stycznia 1945 r.

Po wojnie najważniejszym wydarzeniem w historii Koronowa była budowa hydroelektrowni i zapory na Brdzie na potrzeby energetyczne. Koncepcja budowy tamy i siłowni została opracowana przez prof. Karola Pomianowskiego z Politechniki Warszawskiej i mgr. inż. Alfonsa Hoffmana już w czasach II Rzeczypospolitej. W latach 1956-62 wrócono do tego pomysłu i zbudowane zostały zaporę oraz hydroelektrownia. Dzięki budowie zapory

spiętrzone wody Brdy, przez co powstał zbiornik o powierzchni 1660 ha i długości 36 km, co przyczyniło się do urozmaicenia, ożywienia i uatrakcyjnienia krajobrazu tej części doliny Brdy oraz powstania licznych ośrodków wypoczynkowych i rozwoju sportów wodnych. Dzięki temu dzisiaj turystyka jest jedną z najważniejszych dziedzin gospodarki w gminie Koronowo. W roku 1968 hucznie obchodzono rocznicę 600 lat od nadania praw miejskich. Rocznicy tej towarzyszyły liczne imprezy i konkursy dla mieszkańców Koronowa. Dzisiaj natomiast tą uroczystą sesją kończymy obchody już 640 rocznicy nadania praw miejskich. Dziękuję za uwagę.

Ad. 3. Inscenizacja przybycia cystersów oraz nadania praw miejskich.

Inscenizację przybycia cystersów oraz nadania praw miejskich miastu Koronowo przygotowali uczniowie Gimnazjum Nr 1 w Koronowie pod kierownictwem pani Iwony Szczepanowskiej (scenariusz) i pani Karoliny Myk – Szczepińskiej.

Ad. 4. Wręczenie odznaczeń – Medali: „ZA ZASŁUGI DLA ZIEMI KORONOWSKIEJ”

Przewodniczący Rady Grzegorz Myk - Okrągła rocznica, a taką niewątpliwie jest 640-lecie nadania praw miejskich naszemu miastu, to również możliwość podziękowania choćby niektórym osobom, które wybitnie przyczyniły do rozwoju naszej gminy, przysporzyły jej dobrego imienia bądź zasłużyły się mieszkańcom.

Właśnie dlatego Rada Miejska uchwałą Nr XL/471/06 Rady Miejskiej w Koronowie z dnia 22 lutego 2006 r w sprawie ustanowienia Medalu „ZA ZASŁUGI DLA ZIEMI KORONOWSKIEJ” oraz przyjęcia regulaminu jego nadawania.

Medale „ZA ZASŁUGI DLA ZIEMI KORONOWSKIEJ” zostaną wręczone na dzisiejszej sesji:

Osobami uhonorowanymi tymi wyróżnieniami są:

- ksiądz Prałat Henryk Pilacki
- pan Wiesław Gancarek
- pan Włodzimierz Domek

Medale odznaczonym wręczył Przewodniczący Rady Grzegorz Myk.

Gratulacje odznaczonym medalami złożył Burmistrz Koronowa Stanisław Gliszczyński.

Ksiądz Prałat Henryk Pilacki w imieniu odznaczonych złożył podziękowanie.

Ad. 5. Wystąpienie zaproszonych gości.

Przewodniczący Rady Miejskiej w Koronowie Grzegorz Myk zapytał się, czy ktoś z zaproszonych gości pragnie zabrać głos?

Głos zabrali:

- Radna Sejmiku Województwa Kujawsko - Pomorskiego Regina Ostrowska
- Starosta Bydgoski Kazimierz Krasowski
- Burmistrz Miasta i Gminy Solec Kujawski Antoni Nawrocki
- Przewodniczący Rady Miejskiej Solca Kujawskiego Bolesław Boczkaja
- Wójt Gminy Dobrcz Krzysztof Szala
- Wójt Gminy Osielsko Wojciech Sypniewski
- Zastępca Prezydenta Miasta Bydgoszczy Bolesław Grygorewicz
- Burmistrz Koronowa Stanisław Gliszczyński

20

Ad. 6. Inscenizacja legendy koronowskiej.

Inscenizację legendy koronowskiej przedstawili uczniowie Gimnazjum Nr 1 w Koronowie pod kierownictwem pani Joanny Bociek.

Ad. 7. Zakończenie sesji.

Przewodniczący Rady Miejskiej przekazał gratulacje dla odznaczonych i wyróżnionych. Podziękował wszystkim osobom i instytucjom za życzliwe współdziałania, za zaufanie, za pomoc w rozwiązywaniu problemów części naszej Ojczyzny - Koronowa.

Uroczysta sesja Rady Miejskiej w Koronowie z okazji 640 rocznicy nadania praw miejskich została zakończona o godz. 11.10.

Wszystkim obecnym zaproszono na kawę i ciasto oraz do rozmów towarzyskich.

Protokółowa
Adela Rojek

Przewodniczący
RADY MIEJSKIEJ

Grzegorz Myk